

LA CAMPANA DE GRACIA.

AVISO A TUTTI.

Gran castell de fochs que se está preparant á tota pressa.

DON LLATZER DIPUTAT DE LA NACIO,

membre que feya veurer qu' era
de la majoria de las Corts en bon hora
disoltas.

¡¡¡HA TORNAT Á BAIXAR Á LA TOMBA!!!

(Q. E. G. D.)

Lo Sentit Comú, la Moralitat, la Vergonya, la Honra, la Dignitat y 'ls Modos invitan á tots los espanyols á que fassin vots perque pesi sobre d' ell la llosa del olvit, y á que en las próximas eleccions donguin los que puguin á la República Federal, única forma de govern que pot donar solució á tots los problemas que avuy están sobre 'l tapete.

Lo dol se despedirà quan hi hagi justícia.

LOS BALADRETS DE MADRIT.

Sobre la reunió dels baladrets diu la *Discusió*, periódich de Madrit:

«La majoria de la reunió 's mostrá contraria á las tendencias que 's proclamavan, interrompent diferents vegadas als oradors que apoyavan una proposició presentada al efecte.»
«—No obstant, la proposició fou aprobada per uns quants que digueren si, sense que ningú hagués pogut combátrela á pesar de tenir demanada molts oradors la paraula en contra.»
«—Com compendrán nostres lectors, l' acort que ahí prengueren alguns republicans intransigents de cap manera pot servir de pauta pera la conducta del gran partit federal d' Espanya, que per pendrer acorts necessita congregarse en Asamblea.»

* * *

L' acreditat periódich *l' Igualtat*, diu sobre 'l mateix assumpto:

«Lo modo com procediren los republicans reunits en lo Circo del Rey entranya un desconeixement complert dels principis democráticos y de la organizació del nostre partit, y un desitj de imposarse per part de algunes individualitats, que ha de ferir vivament al bon sentit de la inmensa majoria dels nostres correligionaris.—Lo partit republicá, mal que 'ls pesi á algunes individualitats, es alguna cosa mes que 'l partit republicá de Madrit, y 'l partit republicá de Madrit es mes, molt mes que la reunió convocada pels ciutadans García Lopez, Lafuente (Andreu) y alguns altres ciutadans que sense rahó ni necessitat diuen ser minoria del Cassino republicá federal.—Que 'ls reunits d' ahí manifestessen sos desitjos de que pera las próximas eleccions s' adopti 'l reitament: que califiquessin, los oradors, com millor los semblés als homes mes respectables de nostra comunió política, obravan en virtut de son perfecte dret, y no 'ns ha d' estranyar aixó en certs homes que ja ho han prés per costum ó per ofici; pero que decretin la destitució *ab irato* del Directori y 'l retrahiment de cop y volta, nos sembla senzillament ridícul si darrera de tot no poguessen sospitar-se per desgracia los

maneigs de alguns que no arriban á mitjanias pera ocupar en nostre partit puestos y una gefatura que sols s' adquireixen per un gran talent, per verdaderas virtuts, per una lealtat probada y per una llarga vida de consecuencia y de sacrificis per la causa del poble y de la República.

* * *

Diu la *Independencia*, periódich d' aquesta capital, també sobre lo mateix:

«Que signifiquen las reuniones que celebra algun círcul de Madrit ab la autoritat que en la capital de la monarquia pot tenir una causa tant lligada ab la descentralisació com es la nostra, en las quals després de trepitjarse honras y reputacions que están molt per damunt de las fletxas que poden disparar ballestes tant endebles y raquítics, se prenen acorts tant irreflexius com insensats, y tant insensata com irreflexivament se proclaman á manera de lley del partit, baix amenassa de aixecar en cas de no véure 's acceptats bandera contra bandera y d' encendre la discordia en nostre camp? ¿Si s' haurán cregut certs homes que 'l partit republicá, tant amant de la autonomia de la provincia y del municipi, ha de tenir també á semblansa del partit progressista la seva Tertulia del carré de Carretas! ¿Si s' haurán imaginat que la nostra missió estriba simplement en volcar un trono per fer assegurar en sos mal assegurats montants á un president que fassa las vegadas de rey, conservi en Madrit la refrigerant estufa del pressupost y obri inspirat per agrupacions bizantinas y desautorizadas!»

«Hora es ja de que la massa del partit sapiga despreciar ab sa actitud aquets alardes ridículs é intempestius, quan no perjudicials á sa bona reputació. Si una familia té la desgracia de contar un boig entre sos individus, ben bé cuida de no fer cap mena de cas de sos crits destrempats y de evitar que sas injurias sigan causa de desunió y de discordia entre sos membres.

«¿Com hém d' escoltar nosaltres las singularitats dels perturbadors del partit republicá, de aquets atrevits nanos numérica y personalment parlant? ¿Com hém d' escoltarlos en los moments actuals en que es tant necessaria la unió y la disciplina entre 'ls verdaders amants de la República federal? ¿Hem de consentir que nostre partit al neixer adoleixi ja dels mateixos vicis de naturalesa que constitueixen lo paroxisme dels monárquics? ¿Hem de tolerar que cada home animat de una passió mesquina formi son grupo ó banderá, separantse del gros de las forsas y entorpint nostra marxa disciplinada, uniforme y ben dirigida?—No: no podém ni devém: lo país te posada en nosaltres una legítima esperança y tot ha de ser possible avans que defraudarla!»

* * *

La reunió de la farramalla la condemnan enérgicament «*La Revolució Social y La Libertat*» apreciables periódichs republicans de Madrit, y fins «*Lo Combat*» lo diari mes roig, censura 'l llenguatge desatentat que emplearen alguns oradors.

¿Que tal seria la cosa?

* * *

La reunió de alguns republicans en lo Circo del Rey de Madrit, dictant lleys de conducta al gran partit republicá espanyol, y declarantse deslligats complertament del Directori y de tota classe de autoritat, proba que encara hi ha qui somia en conservar á la vila del ós y del madronyo, la importancia que té sent capital de una monarquia centralisadora.

Pero entenguin los perturbadors, que las provincias son federales precisament per obtenir la justicia de no haver de omplir un ventrell malalt é insaciable, y que aquí 'ns ribém de la importancia que per ser *madrilenys* volen donarse certa gent.

Y no 'ns vingan ab que son homes de acció, perque si lo que mes mouhen es la llengua, es també cert que en la insurrecció federal, si de certs republicans de Madrit haguéssim tingut de reflarnos, no hauria sigut alló una cosa imponent y majestuosa.

Quan siga ocasió de aixecarnos, no 'ls donarém lo bras perque 'ns ajudin. Ja poden estarne ben segurs.

* * *

Als que en reuniones públicas proclaman la revolució y tractan públicament dels medis de durla á efecte, los hi recordarém aquell refrá que diu:

«A só de tabals no s' agafan llebras.»

Vaja, amaguéu la trompeta, que ja 'u sabém que sou capassos de esgargamellarvos tot tocantla. Aixó també ho fan los xicots, quan s' acostan los reys.

R.

LA CIRCULAR D' EN ZORRILLA.

Ja han llegit la circular d' en Zorrilla?

Francament: ¿no es vritat qu' es magre?

Y es clar: aquets monárquics no 's volen fer cárrech de que estan dintre de un círcul viciós, qu' es la monarquia.

Si no 's romp aquest círcul es inútil esperar reformas.

* * *

Lo senyor Zorrilla promet lo Jurat. ¿Hosenten? ¿He han entés bé? Lo promet.

Bo es lo propósit, repetim que 'ns agradan mes promesas com aquestas que no pas amennassas com la de la suspensió de las garantias; pero á pesar de tot recelem. ¿Ens han fet tantas promesas que despres no s' han complert! ¿Ay Zorrilla! A Catalunya solem dir: no 's pot dir blat que no siga al sach y encara ben lligat.

* * *

Hem vist consignat en la circular que 'ns ocupa lo propósit de abolir las quintas organizant l' exercit sobre unas novas bases.

¿Quinas bases serán aquestas? Veurem.

Si s' aboleixen las quintas y ab ellas l' exercit permanent, no deixant altres forsas que la guardia civil y 'ls carabiners; si s' organisa la milicia nacional, prou y massa per conservar l' órdre, llavors aplaudirém sense reserva.

Pero si 's tracta d' abolir las quintas per posar las senceras, si 's tracta senzillament de no fé 'l sorteig per fer ser soldat á tothom; si 's tracta de deixar l' exercit permanent, si 's tracta de continuá 'l sistema actual de atentar tots los anys á la inviolabilitat de un bon número de familias, llavors censurarém enérgicament als radicals y dirém ab tota la forsa dels nostres pulmons: no es aixó lo que la República Federal demana, no es aixó lo que 'l poble necessita.

Abolir las quintas per posar las senceras seria com abolir los consums per establir la capitació.

Y dígalí sombrero, dígalí barret, tot es una mateixa cosa.

* * *

No han reparat en la circular un tó, un estil per demes templat? Aixó encara té la seva disculpa, per que al cap davall un document oficial deu ser molt formal y ha de fugir de aquellas formas que 'ls redactors de la *Iberia* solen donar als seus escrits. Pero lo que no 'ns espliquém, per mes que 's tracti de pro-

gressistas, es lo llenguatge halagador que s' dedica á las classes conservadoras; lo que 'ns va fer mal efecte varen ser las raspalladas que 's donan als reaccionaris ¿Que n' esperéu dels conservadors? ¿Que no ho veyeu que no 'us volen, que 'us detestan, que no 'us perdonarán may mes la caiguda dels Borbons y las reformas que, impulsats pe 'l poble, os vegeu obligats á realisar?

¡Ay de vosaltres si 'us detureu en lo camí que heu empres! Quedareu aplastats, sense remey, entre dos vents: entre 'ls vents reaccionaris que us volen enfonsar y 'ls vents revolucionaris que volen anar endavant y fora á pesar de tot y de tothom.

Si llegeixen be 'l document oficial dels radicals trobarán que despres de dirne una de freda ne diu una de calenta.

Lo párrafo referent al dret d' associació, prescindint d' una cita estemporánea que hi ha de las Partidas, fa bastant per casa. Lo qu' hem de fer es convéncens de si lo dret de reunirnos y associarnos va de veras. Exitem als nostres correligionaris á que s' organisin, á que s' associhin, á que 's reuneixin, á que propaguin por tot arreu las nostras doctrinas, y aixís veurem si 'ls propósitos del govern, respecte á aquet punt, son lleals y desinteressats. }

Y del armament del poble ¿que 'n diu la circular? ¡Ni una paraula!

¿Donchs que penseu fer? ¿Armareu la milicia? ¿Teniu por del poble? ¡Sempre lo mateix, sempre por del poble! Qualsevol diria que n' hi heu fet alguna!

Donchs be, escoltéu lo que 'us anem á dir: si no arreu al poble tindreu carlins per temps; si no arreu al poble estareu á disposició del exercit y de ningú mes: lo dia que aquet diga ¡prou! haureu acabat, ja estareu llestos.

Pues entre aquets perills y 'l de que 'l poble, lo dia que veja que falteu á las vostras promesas, ó be 'l dia que 's convenci de que en altas regions no 'us las volen deixar cumplir, en us del seu dret, proclami la República..... ¡trieu!

No diu res, la circular, del armament de la milicia; pero en cambi deu parlar molt alt de la necessitat de mantenir en tota sa integritat lo sufragi universal y en sa conseqüencia deu prometer reposar immediatament los ajuntaments y diputacions provincials. ¡Tampoch ne diu una paraula!

¿Y donchs que fem? ¿Hem de anar á las urnas ab los mateixos ajuntaments que don Bernat 'ns va posar? ¡No pot ser!

—Calli, home, que ja ha sortit un decret manant reposar als ajuntaments y á las diputacions suspesas. A la qüenta se 'n habia descurat.

—¡Ahl! Es que per aixó.

En suma: la circular de 'n Zorrilla ens ha fet lo mateix efecte que al nostre colega *Gil Blas*: esperabam un dinar de quatre duros y 'ns hem trobat ab un cobert de vuit rals.

Despres d' haberla llegida no hi caben l' entusiasme, ni 'ls elogis ilimitats. No es possible fer altra exclamació que la que fa 'l miserable quan demanant caritat perque 's mort de fam, troba un caritatiu que li allarga un xavet.

—¡Deu no 's en do!

A. S.

BATALLADAS.

—Si decas las próximas elecciones las guanyan los radicales, D. Amadeo al obrir lo Congrès haurá de fer un discurs radical per posarse d' acort ab la majoria.

—Pero home ¿no fá poch temps que 'n vá fer un de conservador?

—No s' apuri per tant poca cosa. Per mes radical que siga, sempre será també conservador. Conservador dels quatre mildurets diaris. ¿M' entén?

Si 'ls Llatzers tinguessin qua, al tornar á provincias la durian entre las camas.

Fins aquells que plens d' alegría al recordar la vida feyan una cara rodona com una O, avuy la fan prima y llarga com una I.

La O de ahir semblava ser la inicial de *Omplim*: la I de avuy sembla ser la inicial de *Impotencia*.

¡Pobra gent! ¿Qui 'ls feya ressucitar y correr las aventuras de la vida!

Diu que 'n Sagasta se 'n vá al estranger. Ab dos milions jo m' empenyaria á fer un magnífich viatge.

Y ell també, no 's creguin!

Al veure que 'l govern radical disol lo Congrès y 'l Senat, diuen los conservadors que s' està faltant á todas las lleys.

¡Que aviat s' han olvidat de que ells també los van disoldre!

Si al cap d' avall los únichs que tenim dret á queixarnos, som los federales que encare no hém disolt res, per mes que proclamém la disolució.... del órdre de cosas actual.

EPITAFI.

Llatze 's diu lo que aqui jau.

Si un ministre 'l despertá un altre 'l torná á matá.

Deixeu que reposi en pau.

Disoltas las Cortes, los cayguts parlan de retraiment.

¡Com que si anessin á la lutxa ni un sol d' entre ells tornaria á sortir, es molt natural; que 's retreguin. Val mes viurer ab la ilusió de que son vius, que ab la convicció de que son morts!

Prompte D. Amadeo fará un viatge per las provincias del Nort.

Isabel II féu per instint un viatge á aquellas provincias, del qual no 'n torná.

Sembla talment que la froutera té una secreta forsa de atracció per certa gent que no sab per ahont girarse.

Perque 's compregui fins á quin estrém ha arribat lo llenguatge dels conservadors, veus' aqui lo final de un article del *Debat*:

—«Cumplecan ab son deber los conservadores, fassas la justicia y enfónsi 's lo cel.»—
Ja 'u veuen: son conservadors, y ni 'l cel volen conservar!

Un periódich fá observar que: 'l decret de disolució de las Cortes está firmat lo dia del aniversari de la sortida del general O' Donnell

del camp de Guardias: que 's publicá lo dia dels dos apóstols Sant Pere y Sant Pau, patrons dels dos milions transferits per en Sagasta; y que las elecciones comensarán lo dia de Sant Bartoméu, aniversari de la degollina dels Hugonots á Fransa.

S' olvida de dir que las Cortes deuen reunir-se lo 15 de Setembre, mes en que las sanchs tornan á rebrotar, y aniversari de las vigílias de la revolució de Setembre.

—«Dintre de ma esfera constitucional gobernaré ab Espanya y pera Espanya, ab los homes, las ideas y las tendencias que dintre de la legalitat m' indiqui l' opinió pública, representada per la majoria de las cámaras, verdader regulador de las monarquias constitucionals.»

Aquest es un tros del discurs de D. Amadeo llegit en l' obertura de las disoltas Cortes, y que reproduceixen tots los periódichs conservadors, en tó de queixa y com dihent:

»En una república federal, aixó no succehiria.»

¿Com es que certs homes, quan una situació de forsa 'ns crusa la cara ab lo fuet del despotisme, tot lo mes que fan es jugar al domino en un racó de café, y quan vé una situació mes tolerant, tronan y llampegan y volen anarse 'n á la revolució pesi á qui pesi?

Es precís que 'l partit miri si pot trobar una contestació satisfactoria á esta pregunta, que es per altra part un fet que ningú negará y que tothom haurá observat prou bé.

Los republicans del Círculo del Rey, ploclaren lo retraiment.

Ja veurém en las próximas elecciones quants d' entre ells consenten ab anar en candidatura.

Lo pollo Romero Robledo tem que aném á la República.

Pero ell mateix esclama:

—Don Amadeo está en lo deber de sostenir lo seu trono, puig no es cosa de que habentnos trobat en pau, are 'us deixi en la anarquía.

¿Vol dir que la República fora la anarquía? Potser sí que per vosté ho fora, perquè la República ha d' enviar molts calamarsos á presidi.

En Zorrilla ja ha espulsat als mercaders del Temple de las lleys.

Tota aquella colla d' eminencias improvisadas ha caigut desde las sevas alturas á la profunditat del olvit. Ja 'l poble no 's recordará d' ells mes que per despreciarlos.

Un llatzer.—¡Ja ho veu! Han disolt las Cortes, la voluntat del... pais (no ho gosaba á dir) ha sigut trepitjada, conculcada, escarnida...

Un home honrat.— Pero ¿que diu que han disolt?

Lo llatzer.—Las Cortes, home, las Cortes.

L' home honrat.— Pero ¿quinas Cortes?

Lo llatzer.—Las Cortes de la Nació.

L' home honrat.— Pero ¿que hi habia Cortes?

Lo llatzer.—¡Quina pregunta! ¡Insensat!

L' home honrat.— Es que jo tenia entés que no mes hi habia uns quants poca-vergonyas y

pillastres que feyan veurer als tontos que habian sigut elegits diputats.

La *Iberia*, osada y cínica com acostuma, pregunta:

—¿Que fas poble? ¿que dorms?

Si, dorm; pero dorm porque té 'l Directori y 'ls comités que son los seus serenos.

¡Ay de la *Iberia* y de tots los sagastins lo dia terrible que 'l poble resolgui despertarse!

¡Ja 'ls hi explicarem un quëntol!

Tenim datos per fer saber al poble que 'l ministeri Sagasta no solsament se proposaba suspendrer las garantías sino que ja'fins se habian format las llistas dels REPUBLICANS y *radicals* que habian de ser deportats á Filipinas y á Fernando Po. Es precis recordar aixó per que fem tots la resolució de no consentir ¡MAY MES! en que aquest home fatal governi á la nostra desventurada nació.

¡MAY MES, MAY MES, MAY MES!

Lo manifest del Comité de Barcelona, conforme ab lo del Directori del partit, ha agradat á tots los republicans de seny y á tots los lliberals de bona fé.

En cambi no ha agradat als sagastins, ni als moderats de Don Alfonso...ni als baladrers. Lo Comité está d' enhorabona.

Ja no hi ha Corts. Una persona que acaba d' arribar de Madrid 'ns assegura que d' ensá que 'ls Llatzers se 'n han tornat á la sepultura l' atmósfera del Congrés es mes neta. ¡Diu que no s' hi podia estar!

Don Amadeo vol anar á las provincias del nort.

Y 'ls ministres, ¿que hi diuhen? ¿que hi venen be?

Si, homens si; deixinli anar.

Y si vol anar *mes lluny* també li dexaria anar..

Vaja, que 'ls carlins han d' estar tant poch contents de Don Carlos com los sagastins de Don Amadeo,

Ha embarcat á la gent y ell s' ha quedat en terra.

Dirán los tersistas que 'ls va deixar veure'l nas en Oroquieta; pero ¡vaya un nas! Desenganyintse: tots los que han sigut, son ó volen ser reys, no poden anar ni ab rodas.

Las berrugas y 'ls florconcos del partit republicá federal volen anar al retrainment.

Lo mes trist es que sempre ho diuhen y quan venen las eleccions veureu que son los que mes fam tenen de figurar.

Un dels jefes dels aixelabrats de Madrid es lo ciudadá Garcia Lopez.

Recordém que aquet senyor va ser lo que ab mes furor va defensar la República UNITARIA contra una proposició de intransigencia de *principis* que 'l ciudadá Altadill, del comité actual de Barcelona, va presentar á la Assamblea federal.

Uns quants baladrers de Madrid han acordat lo retrainment.

Poden acordar lo que vulguin, pero sápigam que 'ls provincians no 'ns deixarem im-

posar pe 'ls madrilenyos ni per ningú: com á gent afiliada al partit federal, som subordinats y respectem als representants que nosaltres mateixos nos hem donat y que fins are ha reconegut tothom, fins los que tant baladreja.

Observin be als baladrers que cridan contra 'n Pi y Margall, en Castelar y en Figueras; busquin be entre ells. Jo 'ls asseguro que no hi trobaran ni un cap ben organiat, jo 'ls prometo que no hi trobaran ni un cervell.

Aquestas petites é insignificants escisions promugudas pe 'ls impacients ó pe 'ls afamats, no 'ls posin pas de mal humor: val mes pecar per exes que no pas per falta de vida.

Un orador dels que dupten d' en Pi y Margall, deya l' altre dia:

—Ha de venir un dia en que las teulas baixin al carrer y las pedras pujin á las teuladas.

—Ha de venir un dia, dihem nosaltres, que molts que 's pensan ser bípedos se trobaran que son cuadrúpedos.

—Que li sembla: ¿se retreuran los conservadors?

Distingo: los que no tingan ni diners ni districte obtaran pe 'l retrainment; pero 'ls que 's pensan tenir districte y tingan diners, aquets no s' entendran d' orgas y aniran á probar fortuna.

Lo senyor Fiol ha aixecat la suspensió que pesaba sobre 'ls periódichs republicans y carlins; ha tornat los periódichs que habian sigut secuestrats; ha aixecat una órdre atentatoria á la inviolabilitat de la correspondencia que 'l seu antecessor habia donat; ha suspés á tots los empleats...

Aixis, aixis. Si 'l senyor gobernador segueix per aquet camí l' aplaudirém sense reserva.

Hem sabut que l' ex-bolero y actual jefe de la porra de Canet de Mar está molt cremat (¡bufa!) ab la *Campana de Gracia*. ¿Si? Donchs con tan plausible motivo bailaremos un can-can.

—Pero, home: baldament fos en aquells dias en que á qualsevol quili se li dava una cartera, y gracias que la prangués; baldament vingués luego aqueixa situació que ha caigut deshonorada y plena de ridicul; aixis y tot no m' explico que 'n Balaguer hagi sigut ministre.

—Pues es molt fácil la explicació: en Balagué es l' Llaberia de'n Sagasta.

A Madrid los republicans están en minoría. Voldriam que no fos aixis, pero la veritat en son lloch; donchs bé: la minoría del casino republicá de Madrid, ahont la república está en minoría, va tenir una reunió; y la minoría de la reunió de la minoría del casino republicá de Madrid, va acordá destitui al directori. Ni va haverhi mes, y casi ja no podia haverhi menos.

Donchs ni menos ni mes hi ha hagut: ¿ho sent senyor *Diari de Barcelona*? Fará bé de donarli una rambatje al seu corresponsal. Creguins: ha tocat lo violon á *cuatre mans*.

Los carlins varen anar á Reus per llana y se 'n varen tornar trasquilats. ¡Que hi tornin! Ells se devian pensar que anar á Reus, era bufá y fé ampollas.... Si, prou: esperintse un xich, descuidintse, dormin.

¡AYS DE UN LLATZER!

I.

Dintre de l' urna dormia lo mateix que un sach de guix... quan de prompte una véu sona y ¡alsat Llatzer! sento 'm diu.

M' aixeco plé de defici, prech lo tren y ¡au! á Madrid. ¡Ay govern! quina alegria

¡ay quin goig! ¡ay quin ensis!

De ilusions plé lo cervell segueixo lo méu cami; ja 'm veig sentat á la taula del pre-supost del pais.

¡Tant temps ha que no menjava, tant temps ha que anava prim! ¡Ay quin tip podia ferme, ¡ay quin tip, cor méu, quin tip!

En lo Congrés podré seurer y á tot, á tot diré si. Tindré la mateixa feina que aquells cunillets de guix que 'ls paisans del rey nos venen á quatre quartos ó cinch. ¡Ay quin gust podent menjar jo 'l mateix que aquells cunills!

II.

Ay! Tot just fa are dos mesos que sent mort me veyá viu y cambiava la mortalla ab un frach d'aquells mes ríchs, y sentia ja en las cuynas uns olors de paradís que l' estomach m' aixamplavan com los globos de Paris!

Mes lo vent que bufa sempre ¡ay! no engreixa pas á mí y si 'l vent es fort fa caure á n'als homes desnerits. ¡Radicals! ¡Perque bufabau? ¿Perque ho feyau maleits? ¡Ay que caich! ¡Ay quin tostorro! ¡Tots los ossos m' han cruixit!

Adeu vida, adeu fanfarria, ilusions del fons del pit adeusiau, ¡ay! per sempre: d'aquest cop no 'n surto viu! Si de un' urna electoral un ministre 'm feu eixir, á una altra urna caich per sempre, caich en l' urna del olvit. ¡Cementiri obra las portas: pobre Lázaro, aquí vinch!

LO GRAN DISCURS D' EN CASTELAR tal com lo va pronunciar en las Corts. Recomaném eficazment sa lectura. També desitjém que tothom secundi la nostra idea de popularisar lo tot lo possible. Lo discurs es de gran importancia histórica y per aixó mereix tants honors per part dels partidaris de la República.

Perque no hem tingut la idea del lucro, perque sols nos proposém ferlo arribar á mans de tothom, á pesar de la molta materia que hi entra, sols lo venem á

¡¡2 CUARTOS!!!

solu lo á las xaradas dels dos numeros anteriors

—Be, ¿que deya la penúltima?

—Deya *Ser-ra-no*.

—Cabal.

—¿Y l' altra?

—¡Oh! es molt difícil.

—Si es molt clara: *Ra-di-cal*.

XARADA.

Ma primera repetida es un ball que no m' agrada, per que vaja, francament, no té res que 'm fasi grácia. Si be buscas ma *segona* no haurás pas de buscar gaire, puig se troba en tots los jochs y alguns la coneixen massa. Lo meu *tot* de tomballons l' altre dia ne va caurer, y te un pa que, de tant negre, á los que 'n menjan fa pianyer.

L' ESTUDIANT.

(La solució en lo próxim número.)

I. Lopez editor.

Imp. de la V. é H. de Gaspar. 1872.